

Publicerad 2020-08-05 21:28 av Peter Olausson

Till dig på din dag

Hon är

I

Hon är

Han är

Världen är en dans

där händerna rör sig

i brisen från havet

II

De är

Hennes hand

har fem fingrar

hennes fot

har fem tår

och han som kommer

med stav och ränsel

sätter sig ner

vid källan

där hon hämtar sitt vatten

och han frågar efter vägen

till Ingenstans

till östan om måne

och västan om sol

där natten bor

och drömmarna blir till

III

Hon är sitt allvar

sitt axellånga hår

hon är länken i silver

runt den nakna fotens ankel

och hon ser på honom

och pekar mot hjärtat

där svaren bor

tillsammans med frågorna

IV

Du är mannen

som aldrig förblir stilla

du bär din stav

för att leda flockar av djur

som redan lämnat dig

och jag ber dig

att dela min tystnad

att ta brödet

ta ämbaret med källans vatten

ta mig till dig

och sedan gå

gå mot bergen

gå mot djupet

gå för att bli ljuset

som brinner i gryningen

gå för att nå slutet och början

och kanske en stund

av vila

under trädens valv

V

Hon är sitt allvar

Hon är kvinnan

i fotsid klädnad

och med pärlor strödda

över österländskt silke

han är den han är

och hans skägg

har grånat medan åren gått

och kraften

som var en eld i mörkret

är mindre nu

och han lägger sin hand

över hennes axel

och ber henne lyssna

på andetag

på hjärtats puls

på viskningarna från fåglarna

som följer honom

runt världen

VI

Nära nu

stilla nu

kvinnan som öppnar sitt bröst

för att lämna en gåva

mannen som sätter sig

vid bäckens strand

för att berätta en saga

och landet heter Ingenstans

och tiden är inne

för skogen att byta skepnad

för fot mot fot

hand mot hand

hjärta mot hjärta

VII

Gå när världen dansar

Gå och bli kvar

som en saga

vid det stora trädet

som växer

vid kvinnans källa

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Peter Olausson med Poeter.se id #35290 innehar upphovsrätten